

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D. v právní věci

žalobce: **M. G.**
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2023, č. j. MPSV-2023/23887-421/1,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajská pobočka ve Zlíně, ze dne 21. 12. 2022, č. j. UHA-3046/2022-06 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí ÚP“).
2. Prvostupňovým správním rozhodnutím byl žalobce vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání podle § 30 odst. 2 písm. f) a odst. 3 a § 31 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“). Důvodem tohoto rozhodnutí je maření součinnosti s krajskou pobočkou ÚP ze strany žalobce, protože se bez vážného důvodu nedostavil ve stanoveném termínu dne 26. 9. 2022 v 13.00 h na úřad práce. Uvedený termín byl dojednán za účelem zprostředkování zaměstnání, a to již při jednání na úřadu práce dne 13. 9. 2022. Žalobce se ve stanoveném termínu na úřad práce nedostavil a úřad práce žádným způsobem nekontaktoval. Dostavil se na úřad práce až dne 27. 9. 2022 a sdělil, že důvodem nedostavení se ve stanoveném termínu byla migréna. Na místě byl poučen o nutnosti prokázání svého tvrzení, resp. doložení vážných důvodů. Vážné zdravotní důvody, pro které se nedostavil na úřad práce ve stanoveném termínu, žalobce však ani v dodatečné lhůtě nedoložil. Dne 31. 10. 2022 bylo proto zahájeno správní řízení ve věci vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání. Jelikož žalobce neprokázal vážný zdravotní důvod uvedený v § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti a nebyly zjištěny ani žádné nové skutečnosti, resp. nebylo prokázáno, že by zdravotní stav žalobci bránil v plnění povinností uchazeče o zaměstnání, bylo rozhodnuto o jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání pro maření součinnosti s úřadem práce. Vyřazení z evidence bylo provedeno ke dni, kdy se žalobce nedostavil ve stanoveném termínu na úřad práce.

II. Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobce v žalobě uvedl, že když se nedostavil dne 26. 9. 2022 v 13.00 h na schůzku na ÚP, tak poradkyni z ÚP ani nekontaktoval, neboť dříve, když se snažil domluvený termín návštěvy změnit, nebylo mu vyhověno. O maření součinnosti nejde, neboť v uvedený den se nedostavil na ÚP ze závažných důvodů, a tou byla bolest hlavy (žalobce uvedl, že trpí dlouhodobě spánkovou apnoe, která se u něj takto projevuje). Oznamovat tyto skutečnosti na ÚP považoval za zbytečné, protože pokud v minulosti telefonoval na ÚP a chtěl například změnit termín schůzky, bylo mu sděleno, že pokud se nedostaví, je očekáván na druhý den s potvrzením od lékaře. Proto hned druhý den ráno navštívil svého obvodního lékaře a chtěl ho požádat o svoji první „neschopenku“ v životě. Lékařem byl ale odmítnut s tím, že mu nevěří, a to proto, že jej kontaktovala zaměstnankyně úřadu práce a měla mu údajně sdělit, že se žalobce vyhýbá práci a trvá to již dlouho. Žalobce se vydal na úřad práce a tam mu poradkyně sdělila, že očekává do 7 dnů doložení písemného potvrzení o lékařském ošetření. Žalobce proto telefonicky zkoušel oslovit další obvodní lékaře, ale byl odmítnut s tím, že nové klienty neberou. Osobně pak narážel pouze na plné čekárny.
4. Za absurdní označil žalobce chování zaměstnankyně úřadu práce, která po něm požaduje potvrzení od lékaře, přitom však svým vlastním přičiněním způsobila to, že žalobci odmítl jeho lékař toto potvrzení vydat. Žalobce vznesl otázku, zda tímto nedošlo ke zneužití pravomoci úřednice. Pracovnice úřadu práce nedisponuje vzděláním pro to, aby hodnotila zdravotní stav klientů a následně oznamovala svoje domněnky o zdravotním stavu praktickým lékařům. Pokud by existovala série pracovních

neschopností žalobce, pak by se dalo jednání pracovnice úřadu práce ještě pochopit, avšak takový důkaz neexistuje, neboť se nyní jednalo o první jeho žádost o potvrzení pracovní neschopnosti v životě, přičemž ta byla odmítnuta.

5. Žalobce dále poukázal na to, že několik rozsudků NSS již zrušilo rozhodnutí o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání u úřadu práce pro nedostavení se v dohodnutý termín. Z textu těchto rozhodnutí mimo jiné vyplývá, že „Smyslem činnosti úřadu práce je především zprostředkování zaměstnání. K tomuto účelu by měla vést veškerá činnost úřadu, přičemž vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání by mělo představovat pouze krajní opatření.“ Napadené rozhodnutí je proto v přímém rozporu s uvedenými závěry NSS, podle něhož by mělo představovat vyřazení z evidence až tu poslední možnost. Žalovaný dokonce argumentoval tak, že úřad práce neměl jinou možnost. Žalobci současně není zřejmé, jaký zákon umožňuje pracovnícím úřadu práce pomlouvat telefonicky klienty u jejich praktických lékařů. Podle žalobce tu nejsou pracovnice úřadu práce od toho, aby hodnotily zdravotní stav uchazečů o zaměstnání nebo dokonce aktivně narušovaly důvěru mezi nimi a jejich ošetřujícím lékařem.
6. S ohledem na výše uvedené žalobce soudu navrhl, aby obě napadená správní rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. V podaném vyjádření k žalobě žalovaný nejprve popsal celou genezi případu shodně s tím, jak byla popsána již v napadeném rozhodnutí. K uplatněným žalobním námitkám žalovaný zopakoval veškerou argumentaci, kterou již uvedl v napadeném rozhodnutí. Závěry obsažené v napadeném rozhodnutí označil za souladné s judikaturou NSS, z níž také vyplývá, že základní povinností uchazeče o zaměstnání je povinnost dostavovat se ve stanovených termínech na úřad práce. To slouží k možnosti pravidelné spolupráce mezi úřadem a uchazečem o zaměstnání, a tedy k naplňování stanovené činnosti úřadů práce. V případě nedostavení se na úřad práce ve stanoveném termínu a bez doložení vážného důvodu ve smyslu § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti, zakládá takové jednání uchazeče o zaměstnání důvod pro jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání ve smyslu § 30 odst. 2 písm. f) ve spojení s § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti.
8. Žalobce byl poučen Dodatkem k základnímu poučení uchazeče o zaměstnání (platnost od 1. 10. 2017) o svých povinnostech (tiskopis dodatku převzal dne 20. 9. 2017), konkrétně, že je povinen v případech, kdy není schopen plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci, tyto důvody úřadu práce oznámit nejpozději do 3 kalendářních dnů od vydání potvrzení o dočasné neschopnosti, a nejpozději do 8 kalendářních dnů ode dne vydání potvrzení o dočasné neschopnosti i doložit. Z uvedeného vyplývá, že pouhé tvrzení o zdravotních problémech, které žalobci znemožnily splnit uloženou povinnost, nelze zohlednit. Není-li vystaveno předmětné lékařské potvrzení o dočasné neschopnosti, pak uchazeč není v režimu dočasně neschopného uchazeče a má se zato, že byl schopen plnit povinnosti uchazeče a dostavit se ve stanovený termín na úřad práce. Pokud ošetřující lékař odmítl žalobci uvedené potvrzení zpětně vystavit, pravděpodobně měl k tomu konkrétní důvod. Ve spisové dokumentaci nemá oporu tvrzení žalobce, že postup lékaře byl ovlivněn jednáním pracovnice úřadu práce. Ošetřující lékař žalobce byl ze strany úřadu práce kontaktován pouze za účelem zjištění, zda je stále ošetřujícím lékařem žalobce. Z důvodu

nespolupráce žalobce s ošetřujícím lékařem za posledních 7 let, nemohl tento ošetřující lékař žalobci potvrdit, že jeho zdravotní stav mu bránil v plnění povinností uchazeče o zaměstnání.

9. Jelikož žalobce neprokázal, že mu v dostavení se na úřad práce ve stanovený termín bránily zdravotní důvody, zůstalo toto pouze v rovině tvrzení, což nelze ve smyslu prokázaných vážných důvodů dle § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti zohlednit. Jelikož nebylo prokázáno, že se žalobce na úřad práce nedostavil ve stanoveném termínu z vážných a osvědčených důvodů, byl naplněn důvod uvedený v § 30 odst. 2 písm. f) ve spojení s § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti, a úřad práce tak žalobce vyřadil z evidence uchazečů o zaměstnání.
10. S ohledem na výše uvedené žalovaný soud navrhl, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2022 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná.**
12. Žalobce napadl předmětnou žalobou správní rozhodnutí, jímž byl ode dne 26. 9. 2022 vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu maření součinnosti s úřadem práce, a to proto, že se bez vážného a osvědčeného důvodu nedostavil ve stanoveném termínu (dne 26. 9. 2022 v 13.00 h.) na úřad práce. Žalobce v žalobě potvrdil, že se v uvedený termín skutečně nedostavil na úřad práce, nicméně nešlo o maření součinnosti s úřadem práce, protože se nedostavil ze závažných důvodů – bolestí hlavy (když údajně dlouhodobě trpí spánkovou apnoe, která se takto projevuje). Ve stanovený den tuto skutečnost úřadu práce neoznamoval, avšak následující den ráno navštívil obvodního lékaře a žádal po něm vystavení potvrzení o dočasné neschopnosti. Lékař mu odmítl vyhovět z důvodu ztráty důvěry. Z pohledu žalobce údajně proto, že byl lékař kontaktován pracovníci úřadu práce a bylo mu sděleno, že se žalobce dlouhodobě vyhýbá práci. Následně žalobce navštívil úřad práce, kde mu bylo uloženo, aby do 7 dnů doložil lékařské potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti. Žalobce údajně kontaktoval jiné obvodní lékaře, ale byl jimi odmítnut. Ve stanovené lhůtě a ani později žalobce nedoložil úřadu práce lékařské potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti a současně neprokázal, že by mu vážné důvody – zdravotní potíže bránily v plnění povinnosti uchazeče o zaměstnání, tj. dostavit se ve stanovený termín na úřad práce. Žalobce v této souvislosti rozporoval postup pracovnice úřadu práce, která bez dostatečné pravomoci a odborného vzdělání hodnotila jeho zdravotní stav a následně své domněnky o tom oznamovala praktickému lékaři. Pracovnice úřadu práce tak zneužila pravomoc a způsobila, že lékař odmítl žalobci vydat potřebné potvrzení.
13. Soud nejprve ověřil skutkový stav ze správního spisu. Žalobce si podal dne 30. 9. 2013 na ÚP žádost o zprostředkování zaměstnání. Na základě toho byl zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání. Do žádosti mimo jiné uvedl, že jeho nejvyšším dosaženým vzděláním je vzdělání střední s maturitou (strojírenská technická administrativa),

naposledy byl činný jako „OSVČ“, požádal o úvazek plný, v oboru „finančnictví“. Jako jedině zdravotní omezení označil to, že nemůže pracovat ve stoje. Žalobce byl poučen o právech a povinnostech uchazeče o zaměstnání. Dne 20. 9. 2017 převzal mimo jiné tiskopis „Dodatek k základnímu poučení uchazeče o zaměstnání platný od 1. 10. 2017“. Uvedeným dodatkem byl mimo jiné poučen o tom, že uchazeč o zaměstnání, který není dočasně schopen plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci, je povinen tyto důvody oznámit krajské pobočce úřadu práce nejpozději do 3 kalendářních dnů od vydání potvrzení o dočasné neschopnosti a nejpozději do 8 kalendářních dnů ode dne vydání potvrzení o dočasné neschopnosti doložit tyto důvody příslušným potvrzením krajské pobočce úřadu práce. Žalobce byl poučen také o tom, že potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci se vydává na žádost uchazeče o zaměstnání. Při jednání na úřadu práce dne 13. 9. 2022 byl žalobci stanoven další termín jednání za účelem zprostředkování zaměstnání na den 26. 9. 2022 v 13.00 h., což žalobce vzal na vědomí. Ve stanoveném termínu se na úřad práce nedostavil a úřad práce nekontaktoval. Ze spisové dokumentace je dále zřejmé, že poradkyně úřadu práce měla pro žalobce připravenu nabídku volného pracovního místa např. na pracovní pozici „obchodní zástupce“ u zaměstnavatele P., spol. s r.o., P. 545, J., 686 01 Uherské Hradiště, která mu ale nemohla být nabídnuta z důvodu jeho absence. Na úřad práce se žalobce dostavil až následující den 27. 9. 2022 a jako důvod své absence v předchozí den uvedl bolest hlavy (migrénu), což žádným dokladem nedoložil. Takový doklad nedoložil ani později, protože úřad práce zahájil dne 31. 10. 2022 správní řízení ve věci vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu maření součinnosti s úřadem práce. V souvislosti se zahájením správního řízení byl žalobce poučen o právech a povinnostech účastníka řízení. Dne 3. 11. 2022 se žalobce dostavil na úřad práce za účelem nahlédnutí do správního spisu a současně požádal o prodloužení lhůty k vyjádření, čemuž bylo vyhověno. Dne 14. 11. 2022 žalobce zaslal úřadu práce vyjádření k vedenému správnímu řízení. V něm žalobce uvedl, že se ve stanovený termín nedostavil na úřad práce ze závažných zdravotních důvodů, a těmi byla bolest hlavy. Dlouhodobě trpí spánkovou apnoe. Tuto skutečnost úřadu práce neoznamoval, protože to považoval za zbytečné, neboť už i v minulosti mu bylo sděleno, že je v takových případech vyžadováno potvrzení od lékaře. Hned druhý den ráno navštívil praktického lékaře a žádal po něm vystavení své první „pracovní neschopenky“. Byl však odmítnut s tím, že mu lékař nevěří. Tuto skutečnost následně žalobce oznámil na úřadu práce, kde mu příslušná pracovnice sdělila, že od něj očekává do 7 dnů potvrzení o pracovní neschopnosti. Zkoušel oslovit jiné obvodní lékaře, ale byl jimi odmítnut. To, že žalobci nebylo potvrzení od lékaře vystaveno, zavinila pracovnice úřadu práce. Ačkoliv nemá žádnou pravomoc a vzdělání, dovoluje si hodnotit zdravotní stav klientů a tento dále oznamovat praktickému lékaři. Jednání pracovnice úřadu práce je zákeřné a šikanózní. Žalobce dále úřadu práce položil otázky, a sice kdo z úřadu práce telefonicky kontaktoval jeho praktického lékaře, co bylo předmětem telefonátu, zda jde o standardní postup a v kolika případech bylo postupováno obdobně. Zajímal se také o to, zda byl hovor archivován. Úřad práce se obrátil dne 22. 11. 2022 na ošetřujícího lékaře žalobce MUDr. Radka Koláčného s dotazem, zda zdravotní stav žalobce je setrvalý od vydání posledního potvrzení ze dne 12. 5. 2022, jenž je založeno ve spise. Sdělení MUDr. K. obdržel úřad práce dne 22. 11. 2022. Bylo v něm uvedeno, že se žalobce u lékaře registroval dne 8. 12. 2015. Dne 27. 8. 2018 si přišel pro žádanku do spánkové laboratoře v Břeclavi, kam se objednal na vyšetření. Dne 12. 5. 2022 udával

bolest kolen, avšak navržené ortopedické vyšetření odmítl. Dne 27. 9. 2022 žádal o potvrzení pro úřad práce, neboť měl o den dříve migrénu. Lékař neshledal důvod pro zpětné vystavení potvrzení. Pro nespolečnosti za posledních 7 let lékař žalobci sdělil, aby si našel jiného praktického lékaře. Vzhledem k malé četnosti návštěv žalobce v ordinaci praktického lékaře za posledních 7 let, a také na základě toho, že lékaři nedoložil žalobce výsledek žádného odborného vyšetření, nemohl ošetřující lékař potvrdit, že žalobci bránil jeho zdravotní stav v plnění povinností uchazeče o zaměstnání. S uvedeným vyjádřením lékaře byl žalobce seznámen přípisem úřadu práce dne 5. 12. 2022. Dne 1. 12. 2022 zaslal úřad práce žalobci „oznámení o ukončení dokazování“, přičemž byl vyrozuměn i o písemnostech ze dne 22. 11. 2022 a 28. 11. 2022 od lékaře MUDr. R. K. Žalobci byla poskytnuta možnost se k podkladům vyjádřit ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Dne 14. 12. 2022 se žalobce osobně dostavil na úřad práce a využil svého práva nahlédnout do spisové dokumentace. Možnosti vyjádřit se k podkladům již nevyužil. Dne 22. 12. 2022 bylo vydáno prvostupňové správní rozhodnutí o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 26. 9. 2022. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo následně zamítnuto jako nedůvodné.

14. Podle § 30 odst. 2 písm. f) zákona o zaměstnanosti krajská pobočka Úřadu práce rozhodnutím vyřadí uchazeče o zaměstnání z evidence uchazečů o zaměstnání, jestliže bez vážného důvodu maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce (§ 31).
15. Podle § 30 odst. 3 zákona o zaměstnanosti se vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání provede dnem, kdy nastala některá ze skutečností uvedených v odstavcích 1 a 2 (§ 30).
16. Podle § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti uchazeč o zaměstnání maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce, jestliže se nedostaví na krajskou pobočku Úřadu práce ve stanoveném termínu bez vážných důvodů [§ 5 písm. c)].
17. Podle § 5 písm. c) bod 6. zákona o zaměstnanosti se pro účely tohoto zákona rozumí vážnými důvody důvody spočívající ve zdravotních důvodech, které podle lékařského posudku brání vykonávat zaměstnání nebo plnit povinnost součinnosti s Úřadem práce – krajskou pobočkou Úřadu práce při zprostředkování zaměstnání.
18. S ohledem na výše citovaná skutková zjištění a použité právní předpisy musel soud přisvědčit správnosti postupu žalovaného a prvostupňového správního orgánu, na jehož základě došlo k vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání ve smyslu § 30 odst. 2 písm. f) zákona o zaměstnanosti, neboť bez vážného důvodu mařil součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce (§ 31 citovaného zákona). Tohoto jednání – maření součinnosti s úřadem práce se žalobce dopustil tím, že se nedostavil na krajskou pobočku Úřadu práce ve stanoveném termínu 26. 9. 2022 v 13.00 h bez vážných důvodů [§ 5 písm. c) a § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti]. Bylo povinností žalobce dostavit se ve stanoveném termínu (dne 26. 9. 2022 v 13.00 h) na úřad práce, přičemž s touto povinností byl seznámen již na předchozím jednání na úřadu práce dne 13. 9. 2022. Žalobce neprokázal, že by ho k nesplnění povinnosti uchazeče o zaměstnání a nespolečnosti s pobočkou úřadu práce vedly vážné důvody [ve smyslu § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti].

19. Podle § 19 odst. 2 zákona o zaměstnanosti je krajská pobočka Úřadu práce povinna poučit uchazeče o zaměstnání o právech a povinnostech, zejména o povinnosti poskytovat krajské pobočce Úřadu práce potřebnou součinnost pro zprostředkování zaměstnání a o povinnosti řídit se pokyny této pobočky. O tomto byl žalobce prokazatelně poučen, svědčí o tom podklady založené ve správním spise: „Dodatek k základnímu poučení uchazeče o zaměstnání platný od 1. 10. 2017“ a dále dokument „Doplňující poučení o povinnostech uchazeče o zaměstnání“, jejichž vzetí na vědomí potvrdil žalobce svým podpisem. Z posledně uvedených podkladů jednoznačně vyplývá, že žalobce coby uchazeč o zaměstnání, jenž není dočasně schopen plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci, byl povinen tyto důvody oznámit krajské pobočce Úřadu práce nejpozději do 3 kalendářních dnů od vydání potvrzení o dočasné neschopnosti a nejpozději do 8 kalendářních dnů ode dne vydání potvrzení o dočasné neschopnosti tyto důvody krajské pobočce Úřadu práce doložit příslušným potvrzením. Žalobce byl poučen i o tom, že potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci se vydává na žádost uchazeče o zaměstnání. Žalobce sám ve své argumentaci přiznal, že si byl plně vědom toho, že pokud mu zabrání zdravotní důvody v dostavení se ve stanovený termín na úřad práce, je jeho povinností navštívit lékaře a z těchto důvodů ho požádat o vystavení potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče o zaměstnání (ve smyslu § 21 zákona o zaměstnanosti). Takové potvrzení pak byl povinen oznámit a doložit úřadu práce v zákonem stanovených lhůtách (§ 27 zákona o zaměstnanosti). Pouhé tvrzení žalobce o zdravotních problémech (bolest hlavy), které mu údajně znemožňovaly dostavit se ve stanovený termín na úřad práce, tedy splnit povinnost uchazeče o zaměstnání, nebylo možné zohlednit. Není-li vystaveno a doloženo potvrzení lékaře o dočasné neschopnosti uchazeče o zaměstnání, pak takový uchazeč není v režimu dočasně neschopného uchazeče, a má se zato, že byl schopen plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání a dostavit se na úřad práce ve stanoveném termínu schůzky.
20. Rovněž z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost dostavovat se ve stanovených termínech na úřad práce je jednou ze základních povinností uchazeče o zaměstnání, která slouží k možnosti pravidelné spolupráce s uchazečem o zaměstnání a pomoci při vyhledání zaměstnání, a tedy k naplňování účelu činnosti úřadu práce. Vztahy mezi uchazečem o zaměstnání a úřadem práce jsou upraveny zákonem o zaměstnanosti. Rozhodne-li se nezaměstnaný z vlastní vůle být po dobu nezaměstnanosti veden v evidenci uchazečů o zaměstnání (není stanovena povinnost být evidován u úřadu práce), musí plnit povinnosti stanovené pro uchazeče o zaměstnání, neboť je zřejmé, že s výhodami vyplývajícími z této evidence (např. hrazení zdravotního pojištění), jsou spojeny i odpovídající povinnosti, při jejichž neplnění bez doložení vážného důvodu, musí správní orgány postupovat ve smyslu zákona o zaměstnanosti, tj. v případě nedostavení se uchazeče o zaměstnání na úřad práce ve stanoveném termínu a bez doložení vážného důvodu dle § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti, vyřadí takovou osobu z evidence uchazečů o zaměstnání pro maření součinnosti s úřadem práce (§ 30 odst. 2 písm. f) zákona o zaměstnanosti). Pokud by uchazeč o zaměstnání neměl povinnost dostavovat se ve stanovených termínech na úřad práce, neexistoval by zákonný důvod pro jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání ve smyslu § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti. K ukončení evidence uchazeče o zaměstnání na základě rozhodnutí krajské pobočky úřadu práce dochází tehdy, kdy uchazeč o zaměstnání přestane zaviněně plnit své povinnosti vyplývající ze zákona o zaměstnanosti. Pro

vyřazení z evidence z důvodu maření součinnosti s krajskou pobočkou úřadu práce postačuje i jednání z nedbalosti. Neplní-li uchazeč o zaměstnání své povinnosti a s krajskou pobočkou úřadu práce nespolupracuje, ačkoliv mu v tom nebrání žádná objektivní okolnost (nevedou ho k nespolupráci vážné důvody), je pro toto maření součinnosti úřadem práce vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání.

21. Vážné důvody ve smyslu § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti, které lze zohlednit jako důvody oprávněně bránící uchazeči o zaměstnání v dostavení se na úřad práce v předem stanoveném termínu, musí být v každém konkrétním případě objektivně prokázány. Žalobce nijak nerozporoval, že se skutečně nedostavil ve stanovený termín dne 26. 9. 2022 v 13.00 na úřad práce, avšak zcela popřel, že by šlo o maření součinnosti s úřadem práce, protože dle jeho názoru se nedostavil ze závažných důvodů a tou byla bolest hlavy, migréna. Ve smyslu § 5 písm. c) mohou skutečně spočívat vážné důvody, pro které se uchazeč o zaměstnání nedostaví ve stanovený termín na úřad práce, ve zdravotních důvodech, které brání podle lékařského posudku uchazeči o zaměstnání plnit jeho povinnost součinnosti s úřadem práce při zprostředkování zaměstnání. Ostatně i ze shora citovaných podkladů – dodatky o poučení uchazeče o zaměstnání, jenž jsou založeny ve správním spise, vyplývá, že žalobce byl předem poučen o tom, že nebude-li schopen z důvodu nemoci dočasně plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání, je povinen tyto důvody ve stanovené lhůtě nejen oznámit příslušné pobočce Úřadu práce, ale i doložit relevantním potvrzením (doložit nejpozději do 8 kalendářních dnů ode dne vydání potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče o zaměstnání plnit jeho povinnosti z důvodu nemoci).
22. V posuzované věci by bylo možné zohlednit žalobcem uváděné důvody jeho nepřítomnosti na úřadu práce ve stanoveném termínu jako důvody vážné za předpokladu, že by byly doloženy potvrzením lékaře. Žalobce však ve stanovené lhůtě a ani do vydání napadeného rozhodnutí neprokázal relevantním dokladem, že jeho zdravotní stav mu neumožňoval dostavit se ve stanovený termín na úřad práce. Pouhé tvrzení o zdravotních potížích, které žalobci údajně znemožňovaly splnit vytykanou povinnost, nelze zohlednit. Brání-li žalobci zdravotní stav v plnění povinností uchazeče o zaměstnání, je na něm, aby si nechal ve smyslu § 21 zákona o zaměstnanosti vystavit lékařem potvrzení o dočasné neschopnosti z důvodu nemoci. Toto je následně povinen ve smyslu § 27 zákona o zaměstnanosti oznámit úřadu práce. Není-li takové potvrzení vystaveno, pak žalobce není v režimu dočasně neschopného uchazeče o zaměstnání a má se zato, že byl schopen plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání a dostavit se ve stanovený termín na úřad práce.
23. Vzhledem k tomu, že žalobce tvrdil, že se nedostavil na úřad práce z vážných zdravotních důvodů, které však nemohl doložit relevantním lékařským potvrzením, protože byl údajně svým ošetřujícím lékařem odmítnut, prověřil úřad práce sám situaci u jeho ošetřujícího lékaře MUDr. R. K. Na písemné dotazy úřadu práce ze dne 15. 11. 2022 reagoval MUDr. K. písemným vyjádřením ze dne 22. 11. 2022. V něm uvedl, že vzhledem k malé četnosti návštěv žalobce v ordinaci za posledních 7 let a nedoložení výsledku žádného odborného vyšetření, nemůže potvrdit, že žalobci brání jeho zdravotní stav v plnění povinnosti uchazeče o zaměstnání. Podobné potvrzení sice lékař dne 12. 5. 2022 žalobci vystavil, avšak to učinil na základě žalobcova letitého subjektivního popisu zdravotních potíží. Další prodloužení takového potvrzení lékař

podmínil tím, že mu žalobce předloží výsledky odborných vyšetření. To však žalobce dosud neučinil. Lékař neshledal dne 27. 9. 2022 ani důvod pro zpětné vystavení potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče o zaměstnání, tj. ode dne 26. 9. 2022, od kdy byl žalobcem kvůli migréně o takové potvrzení pro úřad práce požádán. Naopak žalobci pro nespolupráci za posledních 7 let navrhl, aby si našel jiného praktického lékaře. S uvedenými výsledky šetření úřad práce seznámil žalobce a dal mu možnost se k tomu vyjádřit.

24. Podobné závěry vyplývají také z rozsudku NSS ze dne 26. 7. 2023, sp. zn. 7 Ads 276/2022, v němž bylo mimo jiné uvedeno, že *„jak vyplývá již ze znění § 5 písm. c) bod 6. zákona o zaměstnanosti, upravuje toto specifický druh tzv. vážných důvodů, spočívajících ve zdravotním stavu žadatele, který již sám o sobě brání plnění povinností uchazeče. Jedná se typicky o zdravotní indispozici, která fakticky vylučuje možnost, aby se uchazeč na úřad práce dostavil. Za tím účelem také zákon o zaměstnanosti vyžaduje lékařský posudek, v němž je kvalifikovaně na základě aktuálního zdravotního stavu uchazeče posouzeno, zda výkon zaměstnání nebo plnění povinností součinnosti s úřadem práce jsou možné. Současně musí jít o omezení dočasné, neboť dlouhodobá neschopnost plnit povinnost součinnosti s krajskou pobočkou Úřadu práce při zprostředkování zaměstnání, je důvodem pro vyřazení osoby z evidence uchazečů o zaměstnání podle § 30 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti.“*
25. Vzhledem k tomu, že žalobce nedoložil a neprokázal, že mu jeho zdravotní stav neumožňoval se dostavit ve stanovený termín na úřad práce, nebylo možné k námitce nepříznivého zdravotního stavu přihlídnout. Pokud mu jeho ošetřující lékař odmítl zpětně vystavit relevantní potvrzení, měl k tomu důvody, které sdělil žalobci jednak ústně v souvislosti s odmítnutím vystavit mu předmětné potvrzení a jednak je formuloval ve svém písemném vyjádření ze dne 22. 11. 2022, které adresoval úřadu práce. Z písemného vyjádření MUDr. K. nevyplývalo, že by byl kontaktován zaměstnanci úřadu práce a upozorňován na žalobce jako osobu, jež se dlouhodobě vyhýbá práci. Takové indicie nevyplývají ani z kompletního spisového materiálu. Žalobce svá tvrzení o podobném postupu zaměstnanců úřadu práce ničím neprokázal, jedná se tak pouze o spekulativní tvrzení. Ve spisové dokumentaci a rovněž ve vyjádření MUDr. R. K. ze dne 22. 11. 2022 nemá oporu ani tvrzení žalobce o tom, že jednání pracovnice úřadu práce způsobilo odmítnutí praktickým lékařem vystavit žalobci potvrzení o pracovní neschopnosti. Z vyjádření úřadu práce ze dne 23. 11. 2022 (doručeno žalobci dne 26. 11. 2022) je zřejmé, že MUDr. K. byl ze strany úřadu práce kontaktován krátce telefonicky pouze s dotazem, zda je stále ošetřujícím lékařem žalobce. Na základě toho mu pak byla zaslána úřadem práce žádost o vyjádření se ke zdravotnímu stavu žalobce (15. 11. 2022). Jinak v obecné rovině lze žalobci přisvědčit v tom, že zaměstnanci úřadu práce nemají potřebné odborné vzdělání k tomu, aby hodnotili zdravotní stav uchazeče o zaměstnání, a současně nemají ani oprávnění v rámci svěřené pravomoci vstupovat do vztahů mezi lékařem a pacientem (uchazečem o zaměstnání) a jakkoliv je narušovat vlastním hodnocením zdravotního stavu uchazeče o zaměstnání. Takové jednání zaměstnanců úřadu práce nebylo v posuzované věci zjištěno, resp. prokázáno.
26. Z vyjádření MUDr. K. vyplynulo, že žalobci doporučil, aby si našel jiného praktického lékaře, a to vzhledem k jeho nespolupráci za posledních 7 let, když praktického lékaře navštívil v ordinaci jen minimálně a nedoložil výsledek žádného odborného vyšetření.

Pro tuto „nespolupráci“ nemohl praktický lékař žalobci potvrdit, že mu bránil jeho zdravotní stav v plnění povinností uchazeče o zaměstnání. Postup zaměstnanců úřadu práce v tomto nehrál žádnou roli.

27. Žalobce byl předem poučen o následku pro případ, že se nedostaví na úřad práce ve stanoveném termínu a neprokáže vážný důvod své absence. Přesto se žalobce na úřad práce nedostavil ve stanoveném termínu a neprokázal, že by mu ve splnění této povinnosti bránily zdravotní důvody. Tvrzené zdravotní potíže zůstaly pouze v rovině tvrzení, které nemohou být zohledněny bez prokázání vážného důvodu ve smyslu § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti.
28. Pokud žalobce upozorňoval na to, že mělo jít o jeho první potvrzení o pracovní neschopnosti v životě, pak k tomu soud uvádí, že z dikce zákona o zaměstnanosti nevyplývá, že by taková okolnost mohla být zohledněna, když v § 5 písm. c) bod 6. zákona o zaměstnanosti je pouze specifikováno, že zdravotní důvody je třeba doložit lékařským posudkem (nestačí pouhé tvrzení uchazeče o zaměstnání). Současně ani z vyjádření praktického lékaře nevyplývá, že by často vystavoval žalobci potvrzení o pracovní neschopnosti. Frekvence vystavování těchto potvrzení nebyla v posuzované věci jakkoliv sporná.
29. Nedoložení zdravotních důvodů (potvrzením), jež žalobci bránily dostavit se na úřad práce ve stanovený termín, nelze omluvit ani tím, že žalobce údajně neúspěšně telefonicky kontaktoval další obvodní lékaře, kteří mu odmítli vystavit požadované potvrzení s tím, že nové klienty neberou.
30. V připojeném správním spise se také nachází záznamy úřadu práce o jednání se žalobcem co by uchazečem o zaměstnání, z nichž mimo jiné vyplynulo, že žalobce byl opakovaně úřadem práce vyzýván k doložení zdravotních omezení (již od 13. 10. 2021). Ačkoliv mu takovou povinnost ukládá § 21 zákona o zaměstnanosti, žalobce žádný doklad nedoložil, a to i přesto, že o něj byl opakovaně žádán (29. 3. 2022, 9. 5. 2022, 26. 7. 2022 atp.).
31. Žalobce obecně poukazoval na judikaturu Nejvyššího správního soudu, v níž byl mimo jiné formulován smysl činnosti úřadu práce a vedení evidence uchazečů o zaměstnání. V této souvislosti soud odkazuje podobně jako žalovaný například na rozsudek NSS ze dne 25. 10. 2006, čj. 6 Ads 3/2006 – 71, z něhož mimo jiné vyplývá, že „s vedením v evidence uchazečů nejsou spojena pouze práva, ale i řada povinností, které jsou uchazeči o zaměstnání povinni plnit“, pročež je třeba si uvědomit, že „zařazení a vedení v evidenci uchazečů není pouze formální záležitost, ale jejím primárním účelem je zprostředkovat uchazeči vhodné zaměstnání a umožnit mu opětovně se zařadit do pracovního procesu na trhu práce.“
32. Žalobce se dále podívoval nad argumentací žalovaného, že údajně neměl jinou možnost, než jej vyřadit z evidence uchazečů o zaměstnání. Soud v této souvislosti připomíná dikci § 30 odst. 2 písm. f) zákona o zaměstnanosti, z něhož vyplývá, že uchazeče o zaměstnání vyřadí (bez dalšího) úřad práce z evidence uchazečů o zaměstnání, jestliže bez vážného důvodu maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce. Mařením takové součinnosti s krajskou pobočkou Úřadu práce je např. to, že se uchazeč o

zaměstnaní nedostaví na krajskou pobočku Úřadu práce ve stanoveném termínu bez vážných důvodů [§ 31 písm. c) ve spojení s § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti]. Vážné důvody pak mohou spočívat ve zdravotních důvodech, které podle lékařského posudku brání uchazeči o zaměstnání plnit povinnost součinnosti s úřadem práce při zprostředkování zaměstnání. Z výkladu, který již soud výše provedl, jasně vyplývá, že v posuzované věci byly tyto okolnosti naplněny, tedy žalobce se skutečně nedostavil na úřad práce ve stanoveném termínu, a to bez prokázání vážných důvodů, které by mu v tom bránily. Ačkoliv žalobce tvrdil, že na úřadu práce absentoval z vážných zdravotních důvodů, tyto relevantním lékařským potvrzením nijak nedoložil, a to ani v dodatečné lhůtě do vydání napadeného rozhodnutí. Dopustil se tak maření součinnosti s krajskou pobočkou Úřadu práce. S takovým jednáním spojuje zákon o zaměstnanosti přísný následek, spočívající ve vyřazení uchazeče o zaměstnání z evidence uchazečů o zaměstnání. Jedná se o krajní opatření, které se však naplní, nastanou-li všechny výše citované podmínky.

33. Žalobce prokazatelně nesplnil svoji povinnost uchazeče o zaměstnání a nedostavil se ve stanoveném termínu na úřad práce, ačkoliv byl předem řádně poučen o následcích takového jednání. Jak již bylo výše uvedeno zákon o zaměstnanosti s takovým jednáním a současně neprokázáním vážného důvodu této absence spojuje následek ve formě vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání, přičemž nedává úřadu práce na zvážení, zda k tomuto kroku vůči uchazeči o zaměstnání přistoupí či nikoliv.
34. Podle rozsudku NSS ze dne 8. 2. 2012, č. j. 3 Ads 182/2011 – 93, lze dosáhnout efektivního řešení nezaměstnanosti jedině aktivním a kooperativním vztahem uchazeče o zaměstnání a úřadu práce, přičemž povinnost uchazeče o zaměstnání dostavovat se ve stanovených termínech na úřad práce je jednou z jeho základních povinností, jenž slouží k zajištění pravidelné spolupráce s uchazečem o zaměstnání, a tedy k naplnění účelu činnosti úřadů práce. Pokud uchazeč o zaměstnání není schopen splnit ani základní povinnost dostavit se na úřad práce ve stanoveném termínu uloženou mu úřadem práce, která tvoří základ spolupráce mezi uchazečem o zaměstnání a úřadem práce, a současně nedoloží žádný vážný důvod, který mu zabránil v dostavení se na úřad práce, následkem toho je vyřazení uchazeče o zaměstnání z evidence uchazečů o zaměstnání. Nejde o šikanózní postup, nýbrž o zákonný důsledek porušení povinnosti uchazeče o zaměstnání bez prokázání existence vážných důvodů.
35. Žalobce neprokázal, že by mu svědčily jakékoliv skutečnosti, které by bylo možno posoudit jako vážné důvody ve smyslu § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti, pro které se nedostavil na úřad práce ve stanoveném termínu. Byly tak naplněny předpoklady pro postup úřadu práce dle § 30 odst. 2 písm. f) ve spojení s § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti, tedy k vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání pro maření součinnosti s úřadem práce. Vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání bylo provedeno ode dne 26. 9. 2022, tedy ode dne, kdy se bez vážného důvodu nedostavil na úřad práce (§ 30 odst. 3 zákona o zaměstnanosti).

V. Závěr a náklady řízení

36. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako

nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

37. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak, jakožto úspěšnému účastníku řízení, právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. srpna 2024

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně